[illegible]

[illegible]

யாராற்ருன் ஆகவேண்டிவரும். இப்பொழுதே பெரும்பான்மை பரிசுத்த மடாலயங்களுக்குள் பல மகமதியர் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டு வழங்கிவருகிருர்கள். இந்து ம[illegible]சாரிய மடங்களில் தமது குல[illegible]ருவுக்குப் பணிவிடைசெய்யத் தம்மினத்தார் குறையவும் வேறினத்தார் அங்கு நிறையவும், மடாதிபதிகள் மௌனராய் நிற்கவும், மற்ற மானேஜர் இஷ்டம்போல் நடக்கவும், தன்தொழில் மறக்கவும், மற்றவர்தொழில் பெருகவுங் காலம்வந்துவிட்டது.

இன்னும் வரும்.

Chidambaram. Printed and Published for the Proprieter at the Brahmavidya Press, No. 76. Seu-kalooneer Pilliar koil Street.

ஓம்.

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

மாதம் இருமுறை
பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

புத்தகம்-5. சிதம்பரம்: 1891௵ ஜனவரி௴ 1௳ இல-6.

[illegible] ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:—விகிர்தி-௵ மார்கழி-௴ ௨-௳.

[illegible]

[illegible]

பாரத தர்ம மகாமண்டலம்.

தொடர்பு.

ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியசுவாமிகள் வெளியேறி நாடோறுஞ் சென்றுபிரசங்கிக்கவில்லையா? ஸ்ரீமத் ராமானுஜாசாரிய சுவாமிகள் திருக்கோட்டியூர்க் கோபுரத்தினின்றுபிரசங்கிக்கவில்லையா? ஸ்ரீசுத்

[illegible]

தோதன் அரசனும் தெருவிலகின்று உபதேசிக்கவில்லையா? மத்துவ வல்லபாதிகளான ஆசாரியர்கள் நாடோறும் திரிந்து உண்மையையூட்டவில்லையா? ஓ மகாபரிசுத்திமெய்திய மடாதிபதிகாள்! பெரும்புலமை பூண்ட புண்ணியர்காள்! நீவிர் அம்மகான்களிலும் அதிகரோ? அறிவினதிகரோ? நல்லொழுக்கத்தி லதிகரோ? சிட்டரிடம் வைக்கும் பேரன்பிலதிகரோ? துறவறத்திலதிகரோ? உலகோபகார சிந்தையி லதிகரோ? நீவிர் எங்கும் வெளிவந்து நல்லுபந்நியாசங்களைச்செய்து நன்மதத்தை நாட்டிப் புறமதத்தை ஓட்டவலியற்றவரோ? ஒருசமயம் முன்னாசிரியரினும் யாம் செல்வத்திலும் செருக்கிலும் அதிகராதலின் எவ்விதம் வெளிவருவோமென்பீரேல், உமது செல்வத்தைப் பங்கிட்டளிக்கும் பண்டிதர்களைக்கொண்டாகிலும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாகாதா? சென்றது செல்லுக. இனியாவது தாங்கள் வடக்கேகூடி ஜயம்பெற்ற ஸ்ரீமத் பாரததர்ம மகாமண்டலத்தின் உத்தேசங்களை நிறைவேற்ற வேண்டித் தங்கள் பிரதிநிதி பண்டிதர்களை ஒருவாறு ஓரிடம்சேர்

[illegible]

த்து அவர் காட்டிய மூன்றுமாச காலத்திற்குள்ளே அவர்கள் ஏழாவது தீர்மானித்துள்ள விஷயங்களைப்பற்றி யாலோசித்து அவருடன் சேர்ந்தாவது விஷயத்தை நடத்தக் கருணைகூர்வீராக. மேலும் கூடியசீக்கிரத்தில் நமது தென்னாட்டை வீணாக்காது ஒரு பண்டித மண்டலம் சேர்ந்திடவேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதின் வரலாற்றைப் பற்றிப் பின் எழுதிவருவோம். எவ்விதத்தும் மடபதிகாள்! பண்டிதர்காள்! உலகங்களை விட்டால் எங்களுக்கும் வேறுவழியில்லை. உங்களுக்கும் நாங்களின்றி எதும் நடக்காது. எக்காலமும் யாம் இருதிறத்தாரும் ஒன்றுபட்டிருந்தால் கருதியதெல்லாங் கைகூடும். ஆதலின் அறிஞர்காள்! இனி இவ்விஷயத்தைக் கண்ணுற்று மறுத்து முறங்காமல் உடனே அவரவரால் இயன்றமட்டில் நமது நாட்டின் பெருநிதியாய் உண்டான ஸ்ரீபாரததர்மமகாமண்டலத்தை உறுதிப்படுத்தி அதன்வழியே எமக்குப் பொதுவில் மதாசாரங்களில் நடக்கவேண்டிய எல்லா வேலைகளையும் முடித்து உங்களடிமலரையண்டின சமஸ்த சிஷ்யர்களையும்

[illegible]

ஆதரிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறோம். இத்தேசத்தில நடத்தவுத்தேசிக்கும் பண்டித மகாசபையைக் குவித்துச் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளை மடாதிபதிகளும் பண்டிதர்களும்ம முன்வந்து தோன்[illegible]தை எழுத்து மூலமாய் அறிவித்தால் பிறகு எமதபிப்பிராயத்தையும் கலந்து தகுந்த ஒரு ஏற்பாடு செய்து ஓரிடங் கூட்டிவைக்கமுயற்சி செய்வோம். இவ்வித வழியை எமக்குபதேசிக்க எமது பாக்கியவசத்தால் ஸ்ரீகுருக்ஷேத்திரத்தில் தோன்றின் ஸ்ரீபாரததர்மமகாமண்டலம் என்றும் தழைத்தோங்கிவளரக் கருணைவள்ளலாகிய கண்ணுதலார் கடாக்ஷிப்பாராக.

சுபம்.

மறுமை.

தொடர்பு

ஐயா!

இவ்விதம் வேதங்கள் கூறுகின்றன 'பூ' என்பது அக்கினி. 'புவ:' என்பது 'வாயு' 'ஸுவ:' என்பது சூரியன். 'மக' என்பது சந்திரன். இதனால் நான்கு விதம் இவற்றினியல் ஏற்படுகின்றது. முற்கூறியபடி பூமியுள் தீயுள்ளது என்னும் சில அதுபோல் வாயுவால

[illegible]

மைந்தன வென்றும் மற்றுஞ்சில சூரியனைப்போல வேறு அண்டங்களுக்கு ஒளி கொடுக்கும் தன்மையன வென்றும் வேறு சில சிலவண்டங்களுக்குப் பாண்டங்கள் என்றும் இவ்வண்டங்களில் சரீரங்களும் வேறுபடுமாதலின் அங்கு சுகவேற்றுமை ஊகிக்கற்பாலதே. இவ்விதம் விசாரித்தால் எல்லா வுலகங்களின் உண்மையும் விளங்கும். இங்கெழுந்தது உலகங்கள் இவ்வளவே என்று வரையறுத் துரைக்கவல்ல. மற்று, சொல்லானும் பொருளானும் எவ்விதத்தும் உண்மையில் மறுமை உண்டென விளக்கவே. இதுவரையில் எழுந்துவந்ததே அதற்குப்போதுமானதாகையால் இனி இவ்விஷயத்தை நிறுத்துவாம். எழுதிற்பெருகும். அறிஞர்க்கதிகம் சொல்லவேண்டுவதில்லை. அவர்களுக்குண்மை யகப்பட்டால் அதை நல்வழிகளால் பற்றவர் அறியச்செய்வாரன்றோ. நிற்க; இங்கு எமது புத்திக்கெட்டியமட்டிலும் எமக்காசிரிய ரனுக்கிரகித்தமட்டிலும் எழுதினோம். இனி இவ்வித விஷயங்களிலுள்ள குற்றங்களை விலக்கிக் குணங்களைக் கொண்டும், பல யுக்திகளைக் கொண்டும், மறுமை

[illegible]

யுகை வுண்மையை நம்மவரிடம் நாட்டி, எல்லோரும் கொண்டாடத்தக்க அநுமதமாய நம்மதத்தை ஸ்தாபித்து, நல்வழிபடையப் பெரியோரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

வடமொழிப் பருக்கம்.

ஐயன்மீர்! இக்காலத்தில் வடமொழியின் நிலைமையைச் சிறிது கவனியுங்கள்! உங்களுக்கவகாசமும் கருணையுமிருக்குமேல் இதை எவ்விதத்தும் முன்னுக்குக் கொண்டு வருவீர்கள். இல்லாவிடத்து ஆரியத்தன்மையையும் ஆரியபாஷையின் கண்ணமைந்த வபிமானத்தையும் ஒழித்திருங்கள். இக்காலமோ எங்கும் ஆங்கிலேயர் பாஷை ஓங்கி வளருகின்றது. இங்ஙனமிருக்க, நமது முதுமொழியாய வடமொழி இந்நாட்டைவிட்டகன்று மேனாட்டிற் பன்னாட்டுள்ளும் சென்றும் அங்கு நன்னிலைபெறுதொழிற்றாறித்தும் தங்குமாத்தவரிடமே தங்க விரும்பித் திரும்பி இங்கே வந்து நிறைந்தது. மேற்றிசையில் இப்பாஷையைப் படிப்பவர்க்குப் பெரும்பணமும் பெரும்பெயரும் உண்டு. இங்கு படித்தால் அவரிடம் அவ்வளவு கௌரவமும் மற்றும் இருப்பதில்லை. இங்ஙனமிருந்து அப்பாஷையின்கண் ணபிமானத்தால் இத்தேசத்தில் நவத்துவீபம், காசி, கற்கத்தா முதலிய விடங்களில் தனி வடமொழி கற்

[illegible]

கவேண்டிச் சர்வகலாசாலைகளும் மற்றும் அநேக இடங்களில் வேறு பாடசாலைகளும் உண்டாயின. ஆயினும் அரசாங்கத்தார் இதை யாதரிப்பதில்லை என்னும் அபப்பிரதை வெகுநாளாயிருந்தது. அது இப்பாஷையைப் பள்ளிகளில் உபபாஷையாக வைத்தது முதல் ஒருவழி ஒழிந்தது. அவ்விதம் வைத்தும் ஆங்கிலேயபாஷை படிப்பவர்க் கெவ்விதம் நமது தேசபாஷையில்லாவிடில் முடியாதோ அங்ஙனமே ஏதேனும் தேசபாஷையில்லாவிடில் இம்மொழியுங் கற்கவியல்வதில்லை. இனிஒருவன் ஆங்கிலேய பாஷையைப் படிக்கவேண்டுமென்று உபபாஷையாகச் சம்ஸ்கிருதத்தை எடுப்பானேல் அவனுக்கு மிகுந்த வருத்தமுண்டு. எங்ஙனமெனின், அவன் தேசபாஷை, சமஸ்கிருதம், இங்கிலீஷ் இவற்றைப் படிக்கவேண்டிவருகிறது. ஆதலாற்றான் தேசபாஷை இங்கிலீஷ் சம்ஸ்கிருதம் இம்மூன்றைப் படிப்பிக்கவாவது அல்லது தனித்துச் சம்ஸ்கிருதபாஷை படிப்பிக்கவாவது பாடசாலைகள் வேறு ராஜதானிகளில் ஏற்பட்டன. மேற்கூறிய இருவழியிலும் நமது சம்ஸ்கிருதம் இந்த ராஜதானியில் மட்டில்

[illegible]

தௌர்ப்பாக்கியத்தால் உபயோகமற்றொழிந்தது. பாருங்கள்! சென்ற விஷு வருஷத்தில சென்னையில் யாம் "ஸத்வித்யோத்பலசந்திரிகை" என்று ஒரு "ஹிந்துஸம்ஸ்கிருத காலேஜ்" வைத்தோம். அதில் முதலில் 100 பெயர் வரையிற் சேர்ந்து படித்துவந்தும் காலவளவிற் குறைந்து உபாத்தியாயர் மிகுதியுமா[illegible]ர். பிறகுஎவ்விதத்திலும் இதற்கு அரசாங்கத்தார் சகாயஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று முயன்றோம. அவர்கள் பரீக்ஷித்துப் பாடசாலைக்குத் தக்கபடி உதவிசெய்ய எங்கள் சட்டத்தில் 'ஆங்கிலேயபாஷை சம்பந்தமின்மையால்' ஆதாரமில்லையென்றார்கள். பிறகு அப்பாடசாலையை விட்டுப் பலசட்டிமாபாடசாலைகளிலும புதுவழியாய்ப் படிப்பிக்கவேண்டிய முறையைக் காட்டி வந்தும அங்குள்ள உபாத்தியாயரும் பாடசாலைக்குடையவரும் "இஃதென்ன! அன்வயசுரம பதசுரம இல்லா வழி; என்றுமில்லாதது; முன்னோர் கொள்ளாதது; இது கொள்வது கூடாது, எம்தாம்பெரியோர் வழி தெரியாது சொலலுகிறார்" என்றுசொல்லித்திரியத் தலைப்பட்டார்கள். பிறகு ஏதோ காலபலத்தா

[illegible]

ல திதியுண்டு தினங்கழித்துவேதம் விழுங்கி வெண்ணுந்தைகளான நம்மவர்க்கும் "ஏதோ தனி ஸம்ஸ்கிருதம் படிப்பித்தாலும் அவர்களுக்குச் சர்க்கார் உதவி செய்வதாய் உபகாரச் சட்டம் ஒன்று வெளிவந்தது. அவ்விதம வந்தும முன்னோர் விரதம் மாறுதுறங்கும் பெரியோர் விழித்தாரில்லை. ஏதோ சென்னைராஜதானியில் தஞ்சை ஜில்லாவில் கோனேரிராஜபுரத்தில் ஒருபாடசாலைதான் அவ்வழியின்கீழ் நடக்கத்தொடங்கியது. ஏதோ இப்பொழுது மிலட்டேரிலும் ஒன்று ஏற்பட்டது. இனியும் கடவுள்கிருபையால் இவர் இவ்வித முறங்காது நல்வழிபடைவார் என்றுபிரார்த்திக்கிறோம்.

மடங்களும் மடத்தை யடுத்தவரும்.

ஐயா!

இக்காலத்தில் எவ்விதத்திலும் முதுமைபெறுதவமே மடாதிபதிகள் என்பதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! இவ்விதமிருக்க, எவனேனும் ஒருகுழந்தை ஓர் மடாதிபதியானல் அக்காலம் தனக்குப் பிரதிஷ்டை கிடைக்கவே

[illegible]

ண்டும் என்று கருதியும், அம்மடா திபதியைத் தப்பி ஸ்துதிசெய்து பொருள் சம்பாதிக்கக் கருதியும் சில வித்துவான்கள் முயல்வதுஒ ருவழக்கமாயிற்று. உதாரணமாக ஒன்றுகாட்டுவோம்: இப்பொழு து கும்பகோணத்தில் மடாதிபதி யாய் உள்ளவர் ஒருசிறுவர் என் பது எல்லாருக்கும் தெரியுமே! அவர்பட்டத்துக்குமமறுபடங்களுக் கும் உள்ளசிறுகலங்களை இப்பொ ழுதே சமயம் பார்த்து விருத்தி செய்யவேண்டி ஷெ மடத்துள்ள கும் மடம். சிவராம சாஸ்தி ரிகள் என்பவர் வழிவைத்திருக்கி றார். எங்ஙனமெனில், முன்செ ன்னையிலிருந்து காலஞ் சென்ற ப்ரம்மஸ்ரீ குர்ரம்வெங்கண்ணஸா ஸ்திரிகள்ஸ்ரீமுக வ்யாக்கியானமெ ன ஓர்புஸ்தகஞ்செய்தார். அதை அக்காலத்தில அனேக அறிஞர்க ள் கண்டித்தார்கள். சுமார் இரு பதுவருஷங்களுக்குமுன் நடந்தக தையிது. அப்புத்தகத்தைத் தா ன் செய்ததாகச் சொல்லிக்கொ ண்டு பெயரை மட்டில் மாற்றிஸ்ரீ முக தர்ப்பணம் என்று வெளியி ல வந்தார். இனி இக்கதையை, முன் புத்தகத்தைக் கண்டித்தவ ர் கேட்பின், அந்தவழி கலகம் உ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ண்டாகும். ஆயின், அது மடத் துக்கும் அதை அண்டினவர்க்கும் பெருங்குறைவு. இம்மடத்துக்கு ஏதோ வேறுமதஸ்தர் எழுதிவை த்ததாகத் தெரியவரும் ஒருசங்கர சரித்திரமன்றி மற்றெந்த சங்கரவி ஜயத்திலும் ஆதாரமில்லை. ஆயி ன் காலோசிதமாய் எழுதும் திரு முகங்கள் மட்டில் கல்மொழிகள் அமைந்திருப்ப துண்மையே. இ த்தேசத்திலோ கவிகளநந்தம். இ வ்வித கலகங்களிற் பெரியோர் த லையிடலாகாது. இவ் விஷயத்திற் சிலர் தலையிடாதிருந்தால் மடாதி பதிகளுக்கதுவே பெரியலாபம். இ ப்பொழுது அவர் செய்யவேண்டி யது வேறில்லை- அவர் நல்லறிவு நல்லொழுக்கங்களை அப்பியசிக்க வேண்டிய சமயத்தில் அதையகற் றி வீண்கலகமெற்றிற்கு?

ஆரியாசார ரகசியம்.

ஐயா!

யாம் ஆங்காங்கு ஆரியாசாரத் தைக்குறித்து ஓர்பெரிய உபந்யா சஞ்செய்வதாகச் சொல்லியிருந் தோமல்லவா? அவ்விஷயத்தை இ னித் தொடர்ந்தெழுதப்புகுவாம். அவ்வாசாரங்கள் வைதிகம், ஸ் மார்த்தமென இருவகைப்படும்.

[illegible]

வைதிகங்களென்பன வேதங்களுள் காணப்படுவன. ஸ்மார்த்தங்களோ வெவ்வேறு வேதபாகங்களைக் கற்ற மனுமுதலியோரால் ஒருங்கு சேர்த்தெழுதப்பட்டன. அவைகளை நாம்கட்டாயம் அநுட்டித்துச் சுகம் பெறவேண்டி "பிருகு" முதலியோர் தம் சிடரிடம் வைக்கப்பட்டன. மற்றுஞ்சில பௌராணிக ஆசாரங்களுள்வேனும், அவைகளை நமது நிபந்தனைக்காரர்கள் ஸ்மிருதிகளிலுள்ளவைகளைப் போலவே எடுத்து அக்கிலேமையிற்றானே வைத்து வழங்கிவருகிறார்கள். அவைகளை எல்லா ஆரியர்களும் ஸ்மார்த்த கன்மம் போலவே அநுட்டிக்கின்றார்கள். ஆதலால் அவைகளும் ஸ்மார்த்தத்துள்ளடங்கின. இவையுபசார ஸ்மிருதிகளாதலால், இவைகளுக்கும் மனுமுதலியோர் எழுதிய ஸ்மிருதிக[illegible]கும்பொருள் முரணுமிடம் எவ்விடத்திலோ அவ்விடம் புராணத்துள்ளது சிறிது துர்ப்பலமாகும். மற்றைய பாசுபதம், பாஞ்சராத்திரமுதலிய தந்திரங்களும் ஸ்மிருதிகளிலே சேர்ந்தனவென, ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமது சூதனானந்த ஸரஸ்வதி ஸ்ரீபாதவாசஸ்பதியவ

[illegible]

ர்கள் ஸர்வதரிசன சங்கிரகத்தில் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அங்கு வைதிகாசாரம் என்பது சந்தியாவந்தனம் அக்கினிஹோத்திரமுதலியன. ஸ்மார்த்தங்கள் பிராதஸ்நானம் (காலையில் மூழ்குதல்) முதலியன. இவைகளுள் ஸ்மார்த்தாசாரங்கள் வெகுவாயும் அநேக பயன்களை வெளிப்படையாயளிப்பதாயும் உலகத்தாரால் பெரும்பான்மையில் ஆசாரமென வழங்கப்பட்டதாயும் இருத்தலால், முதலில் அவற்றைப்பற்றியே விசாரிப்பாம். அதை முடித்துப் பிறகு வைதிகத்தை எடுத்து அவற்றின் இயலைக்கூறுவோமாக. இனி இவ்விடம் பிரமாணமாக மனுமுதலியோர் எழுதிய ஸ்மிருதிகளையும் அதற்கு மூலமாய் அகப்படும் வேதவாக்கியங்களையும் அதற்கிணங்கிய தன்வந்தரி தினசர்யா நிகண்டுக்களையும் எமது அநுபவத்திலறியக்கூடிய யுக்திகளையும் எழுதுவோம்.

ஐயன்மீர்! நமக்குள்ள ஆரியத்தன்மை மனிதத்தன்மையைப்போல் ஸாமான்னியமல்லவென்றும் அது ஸம்ஸ்காரத்தாற்றான் விளங்குமென்றும் முன்னுரைத்தோமல்லவா? இவ்விஷயத்தை யாம் வைதிகவர்ண நிர்ணயத்தில் எழுதியபடியால் அதை மறக்கமாட்டீர்கள்! இங்கு ஆரியத்தன்மை ஆசாரத்தாற்பெருகியும் அநாசாரத்தாற் குறுகியும் வருமாதலின் அவ்விதம் அருமை பொருந்திய ஓர் சக்தியாய ஆரியத்துவத்தின் நிலை சங்கரான

[illegible]

ஆரியர்க்குமறியற்பாலதே. 'ஆசாரஹீனன் வேதங்களை முற்றிலும் கசடறக் கற்கினும் அவனை அவை காக்கா. இறகுமுளைத்த பறவைகள்கூட்டைவிடுவதுபோல் அவ்வாசாரஹீனனை வேதங்கள் அந்தியகாலத்தில்விட்டுவிடும்'' என்று ஆன்றோர்மொழியும் அதன் மூலமுமே. ஆதலின்'ஆசாரமேமுதல் தருமம்' என்பது பெறப்பட்டது. ஆதலின் எவன் தான் நல்லாரியனாக விரும்புவான் அவன் இவ்வாசாரங்களை அவசியமனுஷ்டிப்பான். கன்மத்தின் பொதுவிலக்கணமும் பொதுப்பிரயோஜனமும் மற்று அது அவசியம் என்பதும், கன்மம் என்னும் மகுடத்தின்கீழ் எழுதினோமல்லவா? இப்பொழுது இக்காலத்தவர் பெரும்பான்மையில் எதற்குங் காரணம் அறிய விரும்புந் தன்மையராதலின், அவரை நோக்கி ஆரியர் நித்தியம் கைகொண்டனுஷ்டித்தாரும் அநேகிய ஆசாரங்களினியலும் அவற்றின் கற்பயனும் இங்கெடுத்தோதலாயிற்று. யாம் சொல்லப்புகும் பயனிலும் வேறானதும் மேன்மையுள்ளதுமான மற்றொரு பயன் அவ்வக் கன்மங்களுக்கமையினும் அதை ஒரு மேதாவி யறிவானாயின், யாம் இங்கு இக்கன்மத்திற்கிதுவே பயனென்று வரையறுக்கவெழாமையானும் அவை பயனற்றவையன்றெனக் காட்டுவதே எமது கருத்தாகையானும், அவ்விஷயம் எம

[illegible]

க்கு விரோதமில்லை. நம்முன்னோர் முக்காலவறிவுபெற்று உலகவியல் பறிந்து தன் புத்தியால் அவர்க்கு இகபரவின்பங்கள் கிடைக்கவேண்டி நல்வினைகளைக் கன்மங்களாகவமைத்தார்கள். இக்கன்மப்பயனென்னும் கடுங்கானகத்தில் ரிஷித்தன்மைபெறாத ஒருவன் முற்றிலும் சஞ்சரிப்பான் என்பதசாத்தியம். ஆயினும் ஒரு கன்மத்துக்கு ஒரு சிறுபயனுவது கண்டால் விடாது அதையனுட்டிப்பானென்பதுண்மை. ஆதலின் அதற்கெனத் தெரிந்தமட்டிற் பயன்களைக்கூறவெழுந்தோம். மூதறிஞரோ கன்மமெல்லாம் "இம்மை மறுமை இருமையிலுஞ் சுகம்" என்கிறார்கள். இங்காராயுங்கால் எதுநாலாராய்ச்சிக்கிணங்கி யமைந்ததோ அது இன்பந்தரு மென்பதற்கையமில்லை. ஆயின் சில பயன்களை இம்மையிற்றானே காணலாம். மறுமையிற்சில விரியும். ஒவ்வொரு

கன்மங்களுக்கும் பயனெழுதவேண்டுவதவசியமாயினும் அதையனுட்டிப்பிக்கவேண்டியதில் அதிகவாவலால் 'இது செய்யவேண்டும் இது கூடாதென' வேதங்கள்போலவே ஸ்மிருதிகளும் பெரும்பான்மையில் எழுதிவந்தன. இவற்றின்

[illegible]

பயன் மேதாவிகள் தானே யறியா(ர்) என்று கருதியேபோலும். ஆதலாற்றான் எக்கன்மத்தைச் சோதிப்பினும் அதில்தக்கபயன்கிடைக்கின்றது. ஆதலின் எல்லோரும் அறிந்த கன்மங்களுக்குப் பயன்(கூ)றுதென ஒருவாறு "ஒருபானைச்சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்பார்ப்பது" போல் சில பிரத்தியக்ஷத்தைக்காட்டுவோம். இனி யாம் சொல்வதில் அதிகம் எழுதவேண்டுமாறல் அருணிறைந்த அறிஞர்கள் (இ)திற் குற்றமேதேனுங் கண்டால் அதை மாற்றுமபடி எமக்கறிவித்தும் அறிந்த குணங்களைத் தாங்கண்டுகளிப்பதுடன் தன(து) சிடர்முதலியோர்க் குபதேசித்துப் புன்மதங்களை ஒழித்து நன்மதத்தைக் கைக்கொண்டு எவ்விதத்தும் வெளிவந்து நன்மையை நாட்டி உண்மையை யூட்டுவாரென எதிர்பார்க்கிறோம்.

இனிக்கன்மம் மூவகையுள்ளது. "நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம்." அவற்றுள் 'நித்திய' மென்பது விடியற்காலம் எழுவதுமுதல் இரவு சயனித்தல் வரையில். 'நைமித்திகம்' தர்சதர்ப்பண முதலியன. 'காமியம்' சில விரதங்கள். இவற்றுள் முதல் நித்தியம், பிறகு

[illegible]

நைமித்திக காமியங்கள் என்னும் முறையில் விரிப்போம். நித்திய கன்மத்தில் காலம் அறுபதுநாழிகை கொண்ட ஒருதினம். இதிற் கன்மத்தின் உபயோகமுள்ள காலத்தை எழுபாகமாக்கி முறையே உஷக்காலம் "காலை" முற்பகல் "நடுநேரம்" பிற்பகல் "மாலை" முன்னிரவு" என்று இப்பெயரிட்டு அவற்றின் கன்மங்களையும் அவற்றின் பயன்களையும் நிரூபிப்பாம்.

இந்நூலை இருபகுதிகளாகப் பிரித்து "ஸ்மார்த்தப்பகுதி, வைதிகபகுதி" என்றும், பிறகு முற்பகுதியில் "நித்தியகாண்டம், நைமித்தியகாண்டம், காமியகாண்டம்" என முக்காண்டம் வகுத்தும், முதற்காண்டத்தில் முற்கூறிய எழுபடலங்களாக்கி முதற்படலந் தொடங்கி எழுதிவருவாம். வைதிகப்பகுதியின் காண்ட முதலிய உட்பிரிவுகள் அதன் முகவுரையிற்றானே காண்க. இனி முறையே விஷயங்களை எடுத்து விடுப்பாம்.

மற்றதுவரும்.

ஸங்காரங்கள்

தொடர்ப்பு.

இடம் வேறுபட்டாலும் ஒருவிதமாய் இருந்தாலும் இருஜாதிகள்

[illegible]

சேர்ந்தால் மூன்றாவது பிறக்கும் என்பதுநமதனுபவமேயல்லவோ? அப்மூன்றாவதும் முதலும் சேர மற்றொன்றும், அதுவும மற்றதுஞ்சேர வேறொன்றும் உண்டாயின் அனந்த பேதங்கள் உண்டாம். இட[illegible]மோ விதைக்குணத்தைமாற்ற வாற்றலற்றது. ஆயின் விதை முளைக்கவிட்டாமற் றடுக்கும். உண்டாயின்விதையினியல் பேரவே உண்டாகும் ஜாதிமாறாது. இனி நல்ல பூமியில் விழும் வித்து மிகச்செழித்துவருவது உசிதம். நெல்விளையத்தக்க ஒரு எட்டிவிதை விழுந்தால் அது மிகச்செழிப்பாய்வளர்ந்து மற்றைய எட்டிமரத்தினும் அதிகக் கொடுமையுள்ளதாய்த்தானிருக்கும். அதேவிடத்திற் கோதுமை விதை விழுந்தால் அதற்கியைந்த நிலத்திலுண்டான கோதுமையிலும் சிறிது குணங்குறைந்ததாய் உண்டாகும். இவ்[illegible] உலகவியலறிந்த முன்னோர் இடம் உயர்ந்தும் வித்துக் கீழ்ச்சாதியாயுமாயின் வித்திலுள்ள துர்க்குணம் பெருகுமாதலின் அங்குண்டாவது கெடுதி நிறைந்ததென்றும், மேலும் வித்து நல்லதாய் இடம் கெட்டிருந்தாலும அங்கு குறைந்த குணமுள்ள அவ்வித்தின் இனமே உண்டாமாதலின் அதிற்குற்றமில்லையெனவும் துணிந்தார்கள். இவ்,

[illegible]

வித அபிப்பிராயத்தாற்றான் சங்கரர் “பிரதிலோமர் அனுலோமர்” என்று இருவகைப்பட்டார். இனி ஒரு சமயம் இடம் நல்லதாயமையாவிடின் அதைப் பலவிதத்தோகளங்களால் நல்லதாக்கி அங்கு நற்பயிருண்டாக்கினும உண்டாக்கலாம். உதாரணமாக மணற்பூமியில் கோள்ளை விதைத்து வெட்டிமுறித்து அதில் மக்கச்செய்தால் அப்பூமி மண்ணும் நெற்பயிருண்டாகுமிடமாகும். ஆதலாற்றான் சிறிது குறைந்திருந்தாலும் அச்சாதிபில் சம்ஸ்காரஞ்செய்பவன் தவவலியால் அதை நற்சாதி மிளக்கு மிடமாக்கினதாய் அனேக ரிஷிசரித்திரங்களுண்டு. சிறிது குறைந்தவிடம் அவ்விதமமையும். முற்றிலும் வித்தின் சாரம் அமையாதவிடம் ஒன்றுமமையாது. ஆதலின் தன்னினத்தாவது அல்லது சிலவிடம் தனக்கடுத்ததிலாவது விதையிறங்கினால் அது நிச்சயமாய்த் தன்னினமாகவே பிறக்கும். இனி வித்தினும்மேலினத்து இடம் ஒன்றும் அதில் அவ்வித்திறங்கின் அதின் இயற்கை துர்க்குணம் மேம்படுமாதலின் அங்கு அவ்வித்துக்குக்கீழ்ப்பட்டதாய் ஒன்றுண்டாம் தடையில்லை. ஆதலாற்றான்

[illegible]

பிராமணக்ஷேத்திரத்தில் சூத்திரர்க்குப் பிறந்தவன் சண்டாளனெனப்படுவான். சூத்திர ஸ்திரீயிடம் பிராமணவித்துக்குப் பாரசவனுவான். இங்கு பீஜம் விப்பிரனும் க்ஷேத்திரம் சூத்திரனுமாதலிற் இவன் சூத்திரனில் மேலாய் வைசியனைப்போலாவான். பீஜங்கீழாயின் க்ஷேத்திரம் எவ்வளவு உயர்ந்ததானாலும் அப்பீஜத்தின் குணத்துக்குக் கீழானதே பிறக்கும். ஆயின் உத்தமமாயினும் க்ஷேத்திரம் அதமமாயினும் பிறப்பது வித்தின் இனத்திற்குக் குறைந்ததே என்பது சங்கரமூலயுக்தி. பிராமணனுக்கு க்ஷத்திரியஸ்திரீயால் பிறந்தவன் பிராமணனுக்குக் கீழ் என்றும் பிராமணக்ஷேத்திரத்தில் சூத்திரர்க்குப் பிறந்தவன் சூத்திரர்க்குங் கீழென்றும் அமைந்தது இதற்குள்ளும் அவ்வக்ஷேத்திரங்களைத் தனக்கே பெண்டிராக்கிக்கொண்டவனுக்குப் பிறப்பவனிலும் திருட்டுத்தனத்தால் பிறப்பவன் சிறிது குறைந்தவனே. இங்கு ஸ்திரீ புருஷர் இருவர் மனமும் சஞ்சலிப்பதால் நல்லமைப்பில்லையென்றறிக. இவ்வுண்மைகளையறிந்த முன்னோர் பிரதிலோமன், அனுலோமன், ஆந்தராளிக

[illegible]

ன், விராத்தியன் என நால்வகையாக்கி அவருக்கும் சில தொழில்களை யமைத்து வைத்தார்கள். அவர்க்கும் சில ஆசாரங்களைக் கற்பித்தார்கள். இச்சங்கரதருமங்கள் வருணாச்சிரமத்துள்ளவர்க்கனுவசியகமாயினும் இதுவும் அனாதியில் மனுமுதலிய மகான்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மூலதர்மமே நான்கு யுகங்களைக் கணித வைபவத்தால் எவ்விதமறிந்து எழுதினரோ அவ்விதம் நான்கு வருணங்களும் ஒரு சமயம் கீழ்மேலாகப் புரளின் அதிற்றோன்றும் துராசாரங்களை எடுத்து ஒருவகைச் சீர்படுத்தி அவர்க்கும் நல்வழியுண்டெனச் சில தர்மங்களை விதித்தார்கள். அவ்விதமான தம் தருமங்களை அவர் ஆசரிக்குமளவும் அவர்க்கதனுல் நற்கதி கிடைக்குமென்று சாஸ்திரங்களின் து[illegible]. ஆதலாற்றான் முன்னோர் நிஷாதர்முதலிய சங்கரர்க்கும் யாகமுதலிய நற்கிரியைகளைச்செய்வித்தார்கள். அவர்களை நமது முன்னோர் வெறுவாய் ஆதரித்துவந்தார்கள். அவர்கள் ஜன்மதோஷத்தையுங்கூடக் கவனியாமல் அவர்களை விசேஷமாய் நல்ல கிரியைகளிலும் சேர்த்துவந்தார்கள். உதாரணமாக குப